

NOTA ACTIVABELEID

2011

INHOUDSOPGAVE

I.	INLEIDING	4
1.	Algemeen	4
2.	De opbouw van de nota	4
II.	HET WETTELIJKE KADER T.Z.V. ACTIVEREN NADER VERKLAART EN TOEGELICHT	5
1.	Inleiding	5
2.	De immateriële vaste activa	5
3.	De materiële vaste activa	5
3.1.	Investerings met een economisch nut	5
3.2.	Investerings met een meerjarig maatschappelijk, maar geen economisch nut	5
4.	De financiële vaste activa	6
4.1.	Inleiding	6
4.2.	Activering van bijdragen aan vaste activa in eigendom van derden	6
5.	Wat mag niet worden geactiveerd?	6
6.	Het verbod op het activeren van tekorten	6
III.	HET WETTELIJKE KADER T.Z.V. WAARDEREN EN AFSCHRIJVEN NADER VERKLAART EN TOEGELICHT	7
1.	Inleiding	7
2.	Het toerekeningsbeginsel	7
3.	De waardering van activa	7
4.	De afschrijving op activa	7
5.	De afwaardering van activa	8
IV.	HET GEMEENTELIJKE BELEID INZAKE ACTIVEREN, WAARDEREN EN AFSCHRIJVEN	9
1.	Inleiding	9
2.	De Financiële verordening nader verklaart en toegelicht	9
V.	NADERE BELEIDS- EN UITVOERINGSREGELINGEN TER ZAKE VAN ACTIVEREN, WAARDEREN EN AFSCHRIJVEN	11
1.	Inleiding	11
2.	Wel of niet activeren van groot onderhoud	11
3.	De bruto- dan wel nettomethode	12
4.	Restwaarden	13
5.	De rentetoerekening en het tijdstip van ingaan van de afschrijving	13
6.	De afschrijvingstermijnen	14
7.	Risico's bij waardering en afschrijving en hoe deze te ondervangen	15
7.1.	De risico's	15
7.2.	Hoe de risico's te beperken	15
8.	Leasing	16
8.1.	Algemeen	16
8.2.	Aandachtspunten van leasing voor een gemeente	16
8.3.	Voor- en nadelen van leasing	16
8.4.	Wat wordt momenteel geleased?	16
9.	Gevolgen voor de begroting en meerjarenraming	15
Bijlagen:		
1	Afschrijvingstabel	18

HOOFDSTUK I INLEIDING

1. Algemeen

De huidige “Nota activabeleid gemeente Westerveld” (Nota activabeleid) is door de raad vastgesteld op 14 februari 2006. De nota is gestoeld op de “verordening op de uitgangspunten voor het financieel beleid, alsmede de regels voor het financieel beheer en voor de inrichting van de financiële organisatie van de gemeente Westerveld” (z.g. Financiële verordening). Op basis van de Financiële verordening wordt de nota activabeleid eens per 4 jaar door de raad vastgesteld. Daarbij worden de actuele ontwikkelingen meegenomen.

Normaliter was de Nota activabeleid in een eerder stadium aangeboden aan de raad, echter in 2010 is de ombuigingsoperatie uitgevoerd. Daaruit zijn besparingen benoemd die gerealiseerd kunnen worden indien de toerekening van de kapitaallasten gewijzigd zou worden. De daarmee samenhangende werkwijze is aan de raad ter besluitvorming voorgelegd, de uitkomsten zijn in deze Nota verwoord. Hierdoor kon een combinatie van reguliere, vierjaarlijkse herziening met gewijzigde werkwijzen inzake toerekening van kapitaallasten op basis van de resultaten van de ombuigingsoperatie, gerealiseerd worden.

2. De opbouw van de nota

De hoofdstukken II en III geven het wettelijke kader ter zake van het activeren, het waarderen van en het afschrijven op activa. Voor zover nodig is dit van enige toelichting voorzien. Tot zover is er nog geen enkele sprake van een gemeentelijk activa beleid.

Hoofdstuk IV bevat het voorgestane en reeds vastgestelde gemeentelijke beleidskader inzake genoemde onderwerpen. Nadere voorstellen worden gedaan in hoofdstuk V – Nadere beleids- en uitvoeringsregelingen terzake van activeren, waarderen en afschrijven en wel, voorzover van toepassing, in een kader als afsluiting van de paragrafen. Dit hoofdstuk, te samen met hoofdstuk IV, is voor bestuurders dan ook te beschouwen als zijnde het voor hun meest relevante deel van deze nota.

HOOFDSTUK II HET WETTELIJKE KADER T.Z.V. ACTIVEREN NADER VERKLAART EN TOEGELICHT

1. Inleiding

Het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten (BBV) is het wettelijk regime voor wat betreft het activeren van investeringen. Zoals verderop zal blijken schrijft het BBV voor welke investeringen **moeten** worden geactiveerd en welke investeringen **mogen** worden geactiveerd. Daarnaast schrijft het BBV een verplichte indeling van de activa voor. Op de balans worden activa daarbij onderscheiden in vaste en vlottende activa, al naar gelang zij zijn bestemd om de uitoefening van de werkzaamheden van de gemeente al dan niet duurzaam te dienen. Daartoe dienen onder de vaste activa afzonderlijk te worden opgenomen de immateriële, de materiële en de financiële vaste activa. Onder de vlottende activa worden afzonderlijk opgenomen de voorraden, de vorderingen, de effecten, de liquide middelen en de overlopende activa. Naast het BBV is in mei 2007 door de commissie BBV de specifieke “Notitie verkrijging/vervaardiging en onderhoud van kapitaalgoederen” uitgebracht welke een richtsnoer is voor het gemeentelijke activabeleid ten aanzien van kapitaalgoederen.

2. De immateriële vaste activa

Onder immateriële vaste activa worden begrepen die vaste activa, die niet stoffelijk van aard zijn en niet onder de financiële vaste activa worden begrepen. Het BBV kent slechts nog maar twee soorten van immateriële vaste activa welke ook als zodanig afzonderlijk in de balans moeten worden opgenomen:

- a. kosten verbonden aan het sluiten van geldleningen en het saldo van agio en disagio;
- b. kosten van onderzoek en ontwikkeling voor een bepaald actief.

Ad a. Onder de kosten van (dis)agio wordt verstaan het verschil tussen het bedrag waarvoor een lening wordt aangegaan en het lagere dan wel hogere bedrag dat aan de geldnemer wordt uitgekeerd. Leningen moeten tegen het totale bedrag waarvoor zij zijn aangegaan in de balans worden opgenomen. Het verschil tussen het schuldbedrag en het uitgekeerde bedrag, het (dis)agio, kan naar keuze al dan niet worden geactiveerd.

Ad b. Deze kosten mogen slechts worden geactiveerd als aan de volgende limitatieve opsomming van voorwaarden wordt voldaan en wel indien:

- het voornemen bestaat het actief te gebruiken of te verkopen;
- de technische uitvoerbaarheid om het actief te voltooien vaststaat;
- het actief in de toekomst economisch of maatschappelijk nut zal genereren **en**;
- de uitgaven die aan het actief zijn toe te rekenen betrouwbaar kunnen worden vastgesteld.

Met andere woorden: het actief waarvoor deze kosten worden gemaakt moet al redelijk omljnd zijn, de plannen uitvoerbaar zijn en de kosten in te schatten. Voorts is het ook van belang dat het daadwerkelijk om kosten ter voorbereiding van een investering gaat welke ingevolge het BBV mag worden geactiveerd.

3. De materiële vaste activa

In de balans dienen onder de materiële vaste activa afzonderlijk te worden opgenomen:

- a. investeringen met een economisch nut;
- b. investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut.

3.1. Investeringen met een economisch nut

Deze dragen bij aan de mogelijkheid inkomsten te verwerven en/of zijn verhandelbaar. Ter zake wordt niet afgeweken van Boek 2 BW, Titel 9 van het Burgerlijk Wetboek (Boek 2 BW). Uitgezonderd de kunstvoorwerpen met een cultuur/historische waarde **moeten** deze investeringen worden geactiveerd. Reserves mogen hierop niet in mindering worden gebracht. Investeringsbijdragen van derden wel. Derhalve hebben we te maken met een ‘halve’ brutomethode. Op deze investeringen mag niet resultaat afhankelijk worden afgeschreven.

3.2. Investeringen met een meerjarig maatschappelijk, maar geen economisch nut

Idealiter worden deze niet geactiveerd. Dit zou ook betreffen investeringen in bijvoorbeeld wegen en rondes. Gelet op de eigenheid van gemeentes is het echter toegestaan investeringen met een meerjarig maatschappelijk nut, **mits gedaan in de openbare ruimte**, te activeren. Deze investeringen **mogen** derhalve worden geactiveerd. Wel is het wenselijk, aldus de toelichting behorende bij het BBV, dat de gemeente die dergelijke investeringen activeert deze activa in zo kort mogelijke termijn afschrijft. Dit is de reden waarom op deze investeringen, naast de bijdragen van derden, ook de reserves in mindering mogen worden gebracht en er, mits duidelijk zichtbaar gemaakt, resultaat afhankelijk op mag worden afgeschreven.

4. De financiële vaste activa

4.1. Inleiding

Tot de financiële vaste activa worden gerekend kapitaalverstrekkingen, (langlopende) leningen en uitzettingen, alsmede bijdragen aan activa in eigendom van derden. Met name deze laatste categorie is in het kader van deze nota van belang.

4.2. Activering van bijdragen aan vaste activa in eigendom van derden

Bijdragen aan activa in eigendom van derden vloeien voort uit de allocatiefunctie van overheden. Ook onder het BBV is activering hiervan als een vast actief toegestaan. Een dergelijk actief vertoont veel gelijkheid met financiële vaste activa, zoals leningen. Vandaar dat in het BBV is bepaald dat een dergelijk actief onder de vaste financiële activa valt. Wel dient aan specifieke vereisten te worden voldaan. Zo moet de bijdrage passen binnen de gemeentelijke doelstellingen. Deze doelstellingen bepaalt de gemeente echter zelf. Daarnaast geeft het BBV een aantal voorwaarden waaraan bijdragen aan activa van derden (cumulatief) moeten voldoen voordat ze mogen worden geactiveerd.

Bijdragen aan activa in eigendom van derden mogen ingevolge het BBV slechts worden geactiveerd als aan **alle** volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a. er is sprake van een investering door een derde;
- b. de investering draagt bij aan de publieke taak;
- c. de derde heeft zich verplicht tot het daadwerkelijk investeren, op een wijze zoals is overeengekomen én;
- d. de bijdrage kan worden teruggevorderd, indien de derde in gebreke blijft of de gemeente anders recht kan doen gelden op de activa, die samenhangen met de investering.

Ter toelichting op deze voorwaarden dient het volgende. De zinsnede “indien de derde in gebreke blijft”, genoemd in de voorwaarden onder d., slaat terug op het voldoen aan de voorwaarden a tot en met c. Zou de derde de bijdrage bijvoorbeeld niet gebruiken voor een investering die bijdraagt aan de publieke taak dan geldt dat de bijdrage teruggevorderd moet kunnen worden. De gemeente is alsdan immers niet gerechtigd om de verstrekte bijdrage te activeren. Als de derde de bijdrage wel voor de overeengekomen investering gebruikt maar niet voldoet aan alle voorwaarden van de gemeente (de “overeengekomen wijze” als bedoeld onder c.) dan moet de gemeente recht kunnen doen gelden op het actief.

Een instandhoudings- en anti-vervreemdingseis is niet opgenomen onder de voorwaarden in het BBV. Alsdan is het een zaak voor de gemeenten in de voorwaarden waaronder de bijdrageverstrekking plaatsvindt iets op te nemen, bijv. dat de bijdrage wordt gegeven om de voorziening waarin wordt geïnvesteerd voor een bepaald aantal jaren te laten bijdragen aan de publieke taak waar het om gaat. Ook kunnen in de voorwaarden bepalingen worden opgenomen met betrekking tot instandhouding dan wel niet-vervreemding. Zulke, door de bijdrageverschaffer, i.c. de gemeente, gestelde voorwaarden vallen onder het bepaalde onder c., nl. “de overeengekomen wijze”.

5. Wat mag niet worden geactiveerd?

Alles wat niet valt binnen de beperkingen ten aanzien van het activeren van kosten verbonden aan het sluiten van geldleningen en het saldo van agio en disagio, voorbereidingskosten, het verstrekken van bijdragen aan vaste activa in eigendom van derden en alles wat niet valt onder de begrippen ‘investeringen met een economisch nut’ en ‘investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut’ mag niet worden geactiveerd.

6. Het verbod op het activeren van tekorten

Tekorten mogen, in lijn met Boek 2 BW, niet geactiveerd worden. Dit betekent dat tekorten in mindering op de reserves dienen te worden gebracht, hetgeen een duidelijker beeld schept voor wat betreft de financiële positie van de gemeente.

Bijzondere aandacht verdienen tekorten op de bouwgrondexploitatie. Ook deze tekorten mogen niet worden geactiveerd. Vanuit het voorzichtigheidsbeginsel dient voor een verwacht tekort onmiddellijk een op artikel 44, lid 1, letter a van het BBV gestoelde voorziening te worden getroffen.

HOOFDSTUK III HET WETTELIJKE KADER T.Z.V. WAARDEREN EN AFSCHRIJVEN NADER VERKLAART EN TOEGELICHT

1. Inleiding

In de titel van dit hoofdstuk worden “waarderen” en “afschrijven” in één adem genoemd. Deze onderwerpen liggen in elkaars verlengde in die zin, dat afschrijven het uitdrukking geven is aan de waardevermindering van een actief. Deze waardevermindering en dus afschrijving, vloeit voort uit de technische en/of economische veroudering van het actief.

2. Het toerekeningsbeginsel

Bij de waarderings- en afschrijvingsmethoden moet het toerekeningsbeginsel in acht worden genomen. Dit beginsel vloeit voort uit het voor de gemeenten geldende stelsel van baten en lasten. Genoemd beginsel houdt in dat de baten en lasten moeten worden toegerekend aan de periode waarin de activiteiten zijn verricht c.a. waarop zij betrekking hebben.

Het toerekeningsbeginsel wordt daarbij in de volgende drie componenten onderscheiden:

- a. het voorzichtigheidsbeginsel;
- b. het realisatiebeginsel;
- c. het vergelijkingsbeginsel.

Ad a. Met het voorzichtigheidsbeginsel wordt bedoeld dat bij de waardering voorzichtigheid in acht moet worden genomen. Gedacht kan worden aan een activiteit waarvoor reeds kosten zijn gemaakt en waarbij slechts een intentieverklaring van bijvoorbeeld de provincie of het rijk aanwezig is om een bijdrage te verstrekken in de kosten. Activering kan slechts plaatsvinden wanneer tegenover het verlies een weloverwogen toekomstige dekking staat. Een sprekend voorbeeld hiervan raakt de gemeentelijke grondexploitatie, waarbij de vraag aan de orde is, of, gezien de marktprijs (is directe opbrengstwaarde), nog rente kan worden geactiveerd.

Ad b. Het realisatiebeginsel houdt in dat verliezen en risico's die hun oorsprong vinden vóór het einde van het boekjaar in acht worden genomen. Hetzelfde geldt voor winsten.

Ad c. Het vergelijkingsbeginsel geeft aan dat het resultaat over een periode tot stand komt door vergelijking van de kosten en opbrengsten van activiteiten in die periode. Kosten van een bepaalde activiteit moeten worden opgenomen in de periode waarin de opbrengsten van die activiteit worden verantwoord. Het vergelijkingsbeginsel komt met name voor bij specifieke gemeentelijke uitkeringen en gemeentelijke heffingen.

3. De waardering van activa

Anders dan voor het bedrijfsleven onder de werking van Boek 2 BW, kent het BBV voor activa slechts één waarderingsgrondslag, nl. de verkrijgingsprijs of vervaardigingsprijs. De verkrijgingsprijs omvat de inkoopprijs en de bijkomende kosten. De vervaardigingsprijs omvat de aanschaffingskosten van de gebruikte grond- en hulpstoffen en de overige kosten, welke rechtstreeks aan de vervaardiging kunnen worden toegerekend. In de vervaardigingsprijs kunnen voorts worden opgenomen een redelijk deel van de indirecte kosten en de rente over het tijdvak dat aan de vervaardiging van het actief kan worden toegerekend. Indien toerekening van rente heeft plaatsgevonden wordt in de toelichting op de balans hiervan melding gemaakt.

Het BBV sluit waardering van activa tegen actuele c.q. vervangingswaarde uit. Deze waarderingsgrondslag wordt in het bedrijfsleven in een gering aantal gevallen toegepast om het vermogen ten behoeve van de beoordeling van de solvabiliteit zo goed mogelijk te kunnen presenteren. Hierop wordt slechts één uitzondering gemaakt, nl. voor de op grond van het artikel 15.47 van de Wet milieubeheer ingestelde Nazorgfondsen.

Het BBV kent een bijzondere bepaling voor de vaststelling van de verkrijgingsprijs voor wat betreft de in erfpacht uitgegeven gronden. Hiervoor geldt de uitgifteprijs van eerste uitgifte als verkrijgingsprijs terwijl gronden in eeuwigdurende erfpacht worden gewaardeerd tegen registratiewaarde.

4. De afschrijving op activa

Voor afschrijvingen dienen in principe vaste grondslagen te worden gehanteerd. Ze dienen derhalve systematisch en onafhankelijk van het resultaat van het boekjaar te geschieden. Dit betekent dat de in het verleden nogal eens voorkomende systematiek van extra afschrijvingen bij een gunstig rekeningsresultaat ook écht tot het verleden behoort. Een en ander past niet binnen het stelsel van baten en lasten, waarbij de jaar-

rekening een afspiegeling dient te zijn van het in dat jaar behaalde resultaat. Slechts om gegronde redenen mogen de afschrijvingen geschieden op andere grondslagen dan die welke in het voorafgaande begrotingsjaar zijn toegepast. In de balans dient de reden van de verandering te worden uiteengezet en dient inzicht te worden gegeven in haar betekenis voor de financiële positie van de gemeente en voor de baten en lasten voor het begrotingsjaar en het voorafgaande begrotingsjaar.

Op activa met een beperkte gebruiksduur dient jaarlijks te worden afgeschreven volgens een stelsel dat is afgestemd op de verwachte toekomstige gebruiksduur. Investeringsbijdragen mogen op een actief in mindering worden gebracht. Daarnaast mogen op geactiveerde investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut (bestemmings)reserves in mindering worden gebracht. In hoofdstuk VI van deze nota wordt in de paragraaf “De bruto- dan wel nettomethode” nader ingegaan op genoemde mogelijkheden.

Slechts op geactiveerde investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut zijn extra (resultaat gerichte) afschrijvingen toegestaan, mits duidelijk zichtbaar en verwerkt alsmede toegelicht in het overzicht van baten en lasten alsmede in de programmarekening. Als motivering voor dit laatste voert de Nota van toelichting op het BBV aan dat investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut idealiter niet worden geactiveerd. Doet een gemeente zulks toch dan is het wenselijk dat dergelijke activa zo snel mogelijk worden afgeschreven.

Het BBV kent bijzondere bepalingen ten aanzien van de afschrijving op de immateriële activa. Bij activeren van kosten verbonden aan het sluiten van geldleningen en het (dis)agio is de afschrijvingsduur maximaal gelijk aan de looptijd van de lening. In de Nota van toelichting op het BBV wordt overigens aanbevolen deze kosten, zeker indien zij relatief van geringe omvang zijn, niet te activeren en vervolgens af te schrijven. In dat geval worden de kosten volledig genomen in het jaar van sluiten van de lening. Voor de kosten van onderzoek en ontwikkeling geldt een maximale afschrijvingstermijn van vijf jaar.

5. De afwaardering van activa

Het BBV schrijft in enkele situaties een verplichte afwaardering voor ten laste van de exploitatierekening. Zo dienen naar verwachting duurzame waardeverminderingen van vaste activa onafhankelijk van het resultaat van het boekjaar “in aanmerking te worden genomen”, d.w.z. te worden afgewaardeerd. Daarnaast dienen voorraden en deelnemingen tegen marktwaarde te worden (af)gewaardeerd indien deze waarde lager is dan de verkrijgings- of vervaardigingswaarde. Maar ook indien een actief buiten gebruik wordt gesteld moet op het moment van buitengebruikstelling een afwaardering plaatsvinden, indien de restwaarde lager is dan de boekwaarde. Hoe deze restwaarde kan worden vastgesteld wordt behandeld hoofdstuk VI.

Het zal duidelijk zijn dat ook afwaardering nooit het karakter mag hebben van resultaatbestemming.

HOOFDSTUK IV HET GEMEENTELIJKE BELEID INZAKE ACTIVEREN, WAARDEREN EN AFSCHRIJVEN

1. Inleiding

Zoals uit de hoofdstukken II en III al wel is gebleken biedt het BBV gemeenten nog maar slechts een marginale ruimte om een eigen beleid te ontwikkelen met betrekking tot activeren, waarderen en afschrijven. In de op artikel 212 van de Gemeentewet gestoelde Financiële verordening, vastgesteld door de raad in zijn vergadering van 30 oktober 2003, en voor het laatst gewijzigd op 9 januari 2007 zijn beleidsregels vastgesteld voor activering, waardering en afschrijving op activa.

2. De Financiële verordening nader verklaard en toegelicht

Artikel 6 van de Financiële verordening geeft het algemene beleidskader ter zake van het activeren en waarderen van en het afschrijven op vaste activa. Dit artikel luidt als volgt:

1. Geactiveerde kosten voor onderzoek en ontwikkeling voor een bepaald actief en het saldo van agio en disagio worden lineair in 4 jaar afgeschreven.
2. Kosten voor het afsluiten van geldleningen worden direct ten laste van de exploitatie gebracht.
3. Voor het afschrijven van de materiële vaste activa met economisch nut worden de methodieken en termijnen gehanteerd zoals vermeld in de "Nota activabeleid gemeente Westerveld" zoals die 4 jaarlijks door de raad wordt vastgesteld.
4. Voor het afschrijven van activa met een meerjarig maatschappelijk nut worden de methoden en termijnen gehanteerd zoals vermeld in de "Nota activabeleid gemeente Westerveld", zoals die 4 jaarlijks door de raad wordt vastgesteld. Bijdragen van derden worden daarbij eerst op de activa in mindering gebracht.

Ter nadere uitwerking van art. 6 zijn hierna op hoofdlijnen de volgende methoden en termijnen opgenomen:

- A. Geactiveerde kosten voor onderzoek en ontwikkeling voor een bepaald actief en het saldo van agio en disagio worden lineair in 4 jaar afgeschreven.
- B. Kosten voor het afsluiten van geldleningen worden direct ten laste van de exploitatie gebracht.
- C. De materiële vaste activa met economisch nut worden lineair afgeschreven op basis van de technische levensduur van het actief, met dien verstande dat:
 1. voor woonruimten en bedrijfsgebouwen deze termijn maximaal 40 jaar bedraagt;
 2. op gronden en terreinen niet wordt afgeschreven;
 3. activa met een verkrijgingsprijs van minder dan € 10.000 niet worden geactiveerd, uitgezonderd gronden en terreinen; deze laatst genoemden worden altijd geactiveerd.
- D. Onder activa met een meerjarig maatschappelijk nut worden verstaan investeringen in aanleg en onderhoud van (inrichting) wegen, waterwegen, civiele kunstwerken, groen en kunstwerken.
- E. Aankoop en vervaardiging van activa met een meerjarig maatschappelijk nut worden geactiveerd. Deze investeringen worden eveneens lineair afgeschreven op basis van de technische levensduur.
- F. Op afschrijving op activa met een meerjarig maatschappelijk nut is C. van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat op gronden en terreinen ten behoeve van activa met een meerjarig maatschappelijk nut wel wordt afgeschreven.

Ad A. Onder de beperkingen zoals vermeldt bij hoofdstuk II, paragraaf 2 (zie blz. 5), mogen de kosten voor onderzoek en ontwikkeling voor een bepaald actief worden geactiveerd. Daarbij is een maximale afschrijvingsduur voorgeschreven van 5 jaar. Voor het saldo van agio en disagio geldt een maximale afschrijvingsduur welke gelijk is aan de looptijd van de lening. Uitgaande van het voorzichtigheidsprincipe hanteert de Financiële verordening voor beide gevallen een afschrijvingsduur van 4 jaar.

Ad B. Ook voor de hier bedoelde kosten geldt een maximale afschrijvingsduur welke gelijk is aan de looptijd van de lening. Dit laatste betekent overigens dat boeterente bij het vervroegd aflossen van een lening, zonder dat er een nieuwe lening wordt afgesloten, niet mag worden geactiveerd.

Overeenkomstig de aanbeveling in de Nota van toelichting op het BBV worden de kosten voor het sluiten van geldleningen echter in alle gevallen direct ten laste van de exploitatie gebracht.

Ad C. De lineaire methode van afschrijven wordt als enige afschrijvingsmethode aangemerkt. Kenmerkend aan deze methode is het jaarlijks afnemen van de kapitaallasten en dan met name voor wat betreft het rentebestanddeel. Hiermee wordt budgettaire ruimte geschapen voor door veroudering van een actief dikwijls klimmende exploitatielasten, zoals onderhoudskosten.

Zie voor de relatieve betekenis van de onder C. gebezigde terminologie “technische levensduur” het daarentrent gestelde in paragraaf 6 van hoofdstuk V.

Het onder C.3. gestelde heeft verder nog de volgende toelichting. De gebezigde uitdrukking van “niet worden geactiveerd” geeft de schijn van het “direct ten laste van de exploitatie brengen” (zie onder B.). Dit is enigszins misleidend. Het BBV schrijft voor dat alle investeringen met een economisch nut moeten worden geactiveerd. Met deze op het periodiciteitscriterium gebaseerde bepaling van het “niet activeren” van investeringen met een verkrijgingsprijs van minder dan € 10.000 wordt dan ook bedoeld dat investeringen met een economisch nut **ná** activering door middel van afschrijving ineens ten laste van de exploitatie worden gebracht. Gelet op de verplichting tot registratie van alle waardevolle voorwerpen ligt het voor de hand dezelfde gedragslijn ook toe te passen voor wat betreft gelijke investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut.

HOOFDSTUK V NADERE BELEIDS- EN UITVOERINGSREGELINGEN TER ZAKE VAN ACTIVEREN, WAARDEREN EN AFSCHRIJVEN

1. Inleiding

Na het inleidende deel (zie hoofdstuk I) is tot nu toe slechts het wettelijke kader belicht zoals dit is opgenomen in het BBV, de “Notitie verkrijging/vervaardiging en onderhoud van kapitaalgoederen” uitgebracht door de commissie BBV en de Financiële verordening (zie de hoofdstukken II, III en IV). Dit wettelijke kader behoeft echter op een aantal punten aanvulling c,q, nadere uitwerking en besluitvorming. Voor zover van toepassing worden de paragrafen van dit hoofdstuk vervolgens afgesloten met de hierop betrekking hebbende voorstellen ter besluitvorming.

2. Wel of niet activeren van groot onderhoud

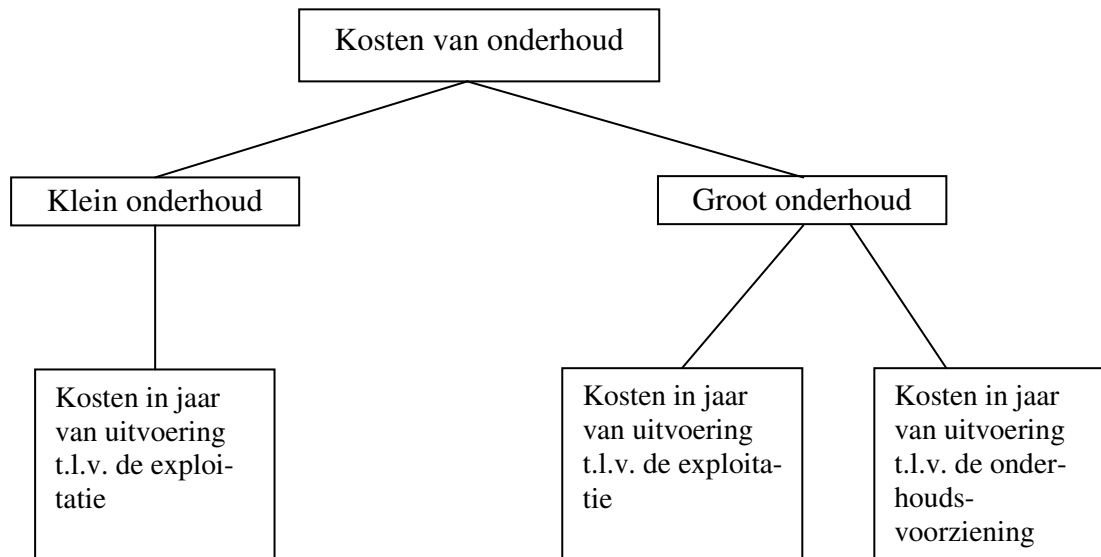
Onderhoud kan worden onderscheiden in groot onderhoud en klein onderhoud. Onder groot onderhoud wordt verstaan onderhoud van veelal ingrijpende aard dat op een groot deel van het object wordt uitgevoerd en na een langere gebruiksperiode moet worden verricht. Klein onderhoud is het onderhoud dat in het eerste of het lopende planjaar op een klein gedeelte van het object wordt uitgevoerd. Onderhoudskosten worden gemaakt om het object gedurende de levensduur op een bepaald kwaliteitsniveau te houden (naar behoren laten functioneren en een bepaalde representativiteit laten behouden). Voorbeelden van groot onderhoud zijn het vernieuwen van de bitumenlaag van het dak van een gebouw, het vervangen van pompen van een rioolstelsel en het periodiek vervangen van slijtlagen van een weg.

Het BBV c.q. “Notitie verkrijging/vervaardiging en onderhoud van kapitaalgoederen” is ten aanzien van het wel of niet activeren van groot onderhoud ook behoorlijk helder. Een stellige uitspraak van de commissie BBV luidt: “de kosten van (klein en groot) onderhoud zijn niet levensduurverlengend en mogen dus niet worden geactiveerd.” Deze stellige uitspraak moet door de gemeenten worden gevolgd. De kosten van klein (regulier/dagelijks)onderhoud dienen in het jaar van uitvoering ten laste van de exploitatie worden gebracht. Kosten van groot onderhoud kunnen op twee wijzen worden verwerkt:

- a. de kosten worden in het jaar van uitvoering direct ten laste van de exploitatie gebracht, met eventuele vrijval via de resultaatbestemming van een daartoe gevormde reserve óf
- b. de kosten worden in het jaar van de uitvoering ten laste gebracht van een vooraf gevormde voorziening (conform artikel 44, lid 1c van het BBV).

Voorzieningen die worden gevormd om de (groot) onderhoudslasten van een kapitaalgoed over een aantal jaren te egaliseren kunnen alleen worden ingesteld en (planmatig) gevoed op basis van een beheerplan van het desbetreffende kapitaalgoed. Dit beheerplan dient periodiek (minimaal eens per vier jaar) te worden geactualiseerd. In het plan wordt geraamd wanneer welke uitgaven zullen plaatsvinden. Jaarlijks wordt op grond van dit plan ten laste van de exploitatie een bedrag gestort in de voorziening. De werkelijke uitgaven van onderhoud worden vervolgens uit de voorziening gedaan en komen niet nogmaals ten laste van de exploitatie. Stel dat onze gemeente geen recent beheerplan zou hebben voor een bepaald kapitaalgoed, dan kunnen de kosten van groot onderhoud wel door vrijval via resultaatbestemming vanuit een (daartoe gevormde) reserve worden gedekt.

Schematisch ziet het verwerken van kosten van onderhoud er als volgt uit:

Indien geen sprake is van groot onderhoud maar van een reconstructie (b.v. van een weg), herinrichting van een dorpskern, renovatie van een gebouw met daaraan gekoppeld een levensduurverlenging dan worden de daarmee gepaard gaande investeringen wél geactiveerd. Afschrijving hiervan vindt plaats conform de in bijlage 1 (afschrijvingstabel) genoemde levensverlengende gebruiksduur. Het beheerplan dient bij de periodieke bijstelling aangepast te worden op de nieuwe situatie en de gevolgen voor de exploitatie (zowel positief als negatief) worden in de begroting verwerkt.

Een door de activering gestegen boekwaarde kan voorts, wanneer sprake is van economisch gebruik, uiteraard niet hoger zijn dan de toekomstige opbrengstwaarde. Het geactiveerde moet in zo'n situatie immers gedurende de (eventueel verlengde) economische gebruiksduur worden "terugverdiend".

Wanneer reconstructie/renovatie echter plaatsvindt aan culturele goederen zoals kerktorens, beeldhouwwerken, enz., dan is er veelal geen sprake van een toetsing van de nieuwe boekwaarde aan een eventuele (toekomstige) opbrengstwaarde. Het zal bij dergelijke goederen over de verlengde resterende technische gebruiksduur worden afgeschreven. Dit wordt immers de nieuwe nuttige periode.

3. De bruto- dan wel nettomethode

Het BBV bevat een verbod op het in mindering brengen van reserves op investeringen met economisch nut. Dit verbod komt het getrouwe beeld van de balans ten goede.

Wat geldt voor het in mindering brengen van bestemmingsreserves op investeringen met economisch nut gaat evenzeer op voor investeringsbijdragen van derden. Het doet dan ook vreemd aan dat deze bijdragen, zoals in hoofdstuk IV is geconstateerd, wél in mindering mogen worden gebracht op een dergelijke investering. Het verwerken van bijdragen uit reserves en van derden is louter een technisch-administratieve aangelegenheid en géén waarderingselement en zou ook niet als zodanig moeten gelden.

Ten aanzien van het beschikken over reserves t.z.v. investeringen in de openbare ruimte met maatschappelijk nut doet zich een discrepantie voor ten opzichte van dergelijke beschikkingen voor investeringen met een economisch nut. Bij investeringen met een economisch nut wordt, voor wat betreft het beschikken over reserves, de zgn. brutomethode gevolgd. Dat wil zeggen dat de exploitatie (het resultaat bepalende deel van de begroting) volledig de afschrijvingslasten draagt, terwijl buiten de exploitatie om (nl. in het resultaat bestemmende deel van de begroting) wordt beschikt over de reserves. Bij investeringen in de openbare ruimte met maatschappelijk nut mogen de reserves direct op het actief in mindering worden gebracht (nettomethode). Vervolgens wordt op dit nettobedrag afgeschreven ten laste van de exploitatie. In dit geval wordt de beschikking over een reserve feitelijk niet afgewikkeld via het resultaat bestemmende deel maar via het resultaatbepalende deel van de begroting en jaarrekening.

In de Nota reserves en voorzieningen & risico-inventarisatie en weerstandsvermogen wordt voor wat betreft investeringen met een economisch nut, aan de volledige bruto-verantwoordings-methode de voorkeur gegeven. Dus ook voor wat betreft de aanwending van investeringsbijdragen van derden. Daarbij wordt een uitzondering gemaakt ten aanzien van investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut. Deze investeringen bekleden een bijzondere positie in het geheel van activeren en waarderen.

Voor deze categorie van investeringen is het verantwoord bestemmingsreserves en bijdragen van derden op de investering “in mindering te brengen”. Wel dient hierbij bijzondere aandacht te worden besteed aan de **boekhoudkundige verwerking**, aldus genoemde nota.

Eveneens een uitzondering ware te maken voor de kosten van riolering, welke zijn opgenomen in de grondprijs van de bouwgrond. Het ligt zelfs voor de hand deze grondprijs als bijdragen van derden die in directe relatie staan met het actief op de waardering van dit actief in mindering te brengen. Praktisch gesproken betekent dit dat de riolering in bestemmingsplannen niet wordt geactiveerd.

1. *Voorgesteld wordt de bestendige gedragslijn ter zake van investeringen met een economisch nut te blijven volgen, waarbij ook voor wat betreft de investeringsbijdragen uitgegaan wordt van de brutomethode, tenzij de investeringsbijdrage minder bedraagt dan 25% van het te investeren bedrag, met daarbij een ondergrens aan subsidie of bijdrage van €100.000.
Een uitzondering hierop ware te maken voor de kosten van riolering welke zijn opgenomen in de grondprijs van de bouwgrond.*
2. *Voorgesteld wordt de bestendige gedragslijn ter zake van investeringen in de openbare ruimte met maatschappelijk nut te blijven volgen, waarbij zowel voor wat betreft het beschikken over een reserve dan wel bij ontvangst van een investeringsbijdrage, uit te gaan van de nettomethode.*

4. Restwaarden

De “Notitie verkrijging/vervaardiging en onderhoud van kapitaalgoederen” geeft aan dat de restwaarde de waarde van een activum is aan het eind van de gebruikstermijn tegen het huidige prijspeil. Het vertegenwoordigt de schatting tegen het huidige prijspeil van de opbrengstwaarde die na de gebruikstermijn nog gerealiseerd kan worden, verminderd met de te maken kosten voor verwijdering of vernietiging van (delen van) het activum. Er wordt bij de bepaling van de restwaarde dus geen rekening gehouden met mogelijke waardeveranderingen vanwege inflatie of deflatie, veranderende marktomstandigheden en dergelijke. Een naar verwachting duurzame waardevermindering wordt overigens op het moment van constatering als verlies genomen.

In het verlengde hiervan ligt het voor de hand om gedurende de geschatte gebruiksduur van een actief niet méér af te schrijven dan het verschil tussen het geïnvesteerde bedrag en de restwaarde en wel volgens de volgende formule: afschrijving per jaar = (aanschafkosten – restwaarde) : vermoedelijke gebruiksduur.

Deze systematiek van afschrijven ware met name toe te passen op de gemeentelijke bedrijfsmiddelen zoals tractie, gereedschappen en verdere hulpmiddelen, etc. Alhoewel binnen de gemeentelijke organisatie voldoende kennis en ervaring aanwezig is om op een juiste wijze in te schatten wat een bedrijfsmiddel na verloop van tijd nog waard is kan het verstandig zijn hieromtrent overleg te voeren met de leverancier van het bedrijfsmiddel.

Voorgesteld wordt om voor bedrijfsmiddelen, de systematiek van afschrijving op basis van restwaarden als bestendige gedragslijn te blijven volgen.

5. De rentetoerekening en het tijdstip van ingaan van de afschrijving

Vanaf 2006 is het beleid inzake rentetoerekening en het tijdstip van ingaan van de afschrijving als volgt geformuleerd:

- a. *op begrotingsbasis een halfjaar rente en afschrijving ten laste van de lopende begroting te brengen, met dien verstande dat in de laatste jaarschijf van de meerjarenraming de rente en afschrijvingslasten voor de in dat jaar geplande investeringen voor een voljaar worden geraamd;*
- b. *op rekeningsbasis en als gevolg van het gehanteerde omslagstelsel:*
 1. *geen rente toe te rekenen aan investeringen welke in de loop van het jaar (deels) zijn gerealiseerd;*
 2. *indien de investering vóór 1 juli volledig wordt gerealiseerd een voljaar afschrijving ten laste te brengen van het lopende begrotingsjaar en*
 3. *indien de (volledige) realisatie van de investering plaatsvindt ná 1 juli de afschrijving te laten ingaan ten laste van het volgende begrotingsjaar.*

In 2010 heeft de ombuigingsoperatie plaatsgevonden. Daarbij is ook gekeken naar het huidige beleid, werkwijzen en uitkomsten t.a.v. de toerekening van kapitaallasten in enig jaar. Gebleken is dat, ondanks een goede aanpassing van het beleid en de werkwijze in 2006, wellicht nog iets “scherper en realistischer” gerekend kan worden indien het moment van de start van de afschrijving wordt verlegd naar het begrotingsjaar volgend op het jaar waarin een investering ook in gebruik genomen wordt. Deze werkwijze is toegestaan conform de BBV-richtlijnen/ De “Notitie verkrijging/vervaardiging en onderhoud van kapitaal-goederen”. Met deze werkwijze wordt voorkomen dat onnodig beslag op middelen wordt gelegd. Tevens wordt hiermee een administratieve vereenvoudiging gerealiseerd omdat qua werkwijze geen rekening gehouden hoeft te worden met het moment van in gebruikname van een goed vóór of na 1 juli van enig jaar. Hierdoor worden (deels handmatige) berekeningen en boekingen voorkomen c.q. in aantal teruggebracht.

Voorgesteld wordt om het beleid met ingang van het jaar 2011 **als volgt te wijzigen:**

- *Afschrijvingen in te laten gaan in het begrotingsjaar/verslagjaar volgend op het jaar waarin de investering in gebruik is genomen;*
- *Geen rente toe te rekenen aan investeringen welke in de loop van het jaar (deels) worden/zijn gerealiseerd, maar wel over het bedrag van een eventuele boekwaarde van de (meerjarige) investering per 1 januari*

Neveneffect is dat in een veel eerder stadium inzicht wordt verkregen in het volume aan kapitaallasten (rente en afschrijving) voor het lopende begrotingsjaar terwijl eveneens op een veel eerder tijdstip een aanvang kan worden gemaakt met het samenstellen van het overzicht van activa. Dit laatste houdt een wenselijke spreiding in van de zgn. rekeningswerkzaamheden.

6. De afschrijvingstermijnen

Ingevolge artikel 64 lid 3 van het BBV dient op activa met een beperkte gebruiksduur jaarlijks te worden afgeschreven volgens een stelsel dat is afgestemd op de verwachte toekomstige gebruiksduur.

De afschrijving en de afschrijvingstermijn dienen zo goed mogelijk aan te sluiten op de feitelijke waardedaling van het actief. Bij deze waardedaling moet rekening worden gehouden met de technische- en/of economische levensduur. Het voorzichtigheidsbeginsel leidt ertoe dat, indien de economische levensduur korter is dan de technische levensduur, afgeschreven behoort te worden op basis van de economische levensduur. Dit sluit meer aan op de in artikel 64 van het BBV gebezigde term van “gebruiksduur”, welke wordt bekort wanneer door de ontwikkeling van de techniek het niet meer lonend is het actief in te zetten in het productieproces. Mocht de technische dan wel economische levensduur niet te bepalen zijn, dan dient te worden afgeschreven gedurende de periode waarover het nut van de betreffende investering zich naar beste schatting uitstrekt.

In veel gemeenten wordt ter zake van de afschrijvingstermijnen een richtinggevende afschrijvingstabel gebruikt. Een dergelijke tabel is ook in onze gemeente ingevoerd. Als bijlage 1 is deze afschrijvingstabel aan deze nota toegevoegd. Hierin vindt een opsomming plaats van de meest voorkomende vaste activa met hun afschrijvingstermijnen en welke als richtsnoer voor de gemeente Westerveld zullen worden gehanteerd.

Voorgesteld wordt de als bijlage 1 opgenomen afschrijvingstabel conform bestendige gedragslijn te hanteren als richtsnoer voor het afschrijven van geactiveerde investeringen.

Bij grote(re) nieuwbouw projecten, als investeringen met een economisch nut, zal daarbij worden uitgegaan van de zogenaamde “componenten benadering”. Daarbij wordt bijvoorbeeld het gebouw in 40 jaren afgeschreven en de installaties in de inrichtingskosten in 15 jaren. Daar waar mogelijk zal deze systematiek ook worden toegepast op grote(re) investeringen in de openbare ruimte met maatschappelijk nut.

7. Risico's bij waardering en afschrijving en hoe deze te ondervangen

7.1. De risico's

De exploitatierekening wordt in lang niet alle gevallen belast met de kapitaallasten van alle aanwezige eigen voorzieningen. Zulks is eveneens het geval voor wat betreft de vaste activa in eigendom van derden maar met een sterk gemeentelijk belang. Maar ook bepaalde jaarlijkse bijdragestromen ter zake van investeringen vragen om de grootste oplettendheid van de gemeenten. Wanneer ook deze investeringen vervangen moeten worden kan het zijn dat hiervoor geen ruimte binnen de begroting beschikbaar is.

Het gaat hierbij bijvoorbeeld om:

- a. het niet in de exploitatie tot uitdrukking komen van kapitaallasten van objecten die om niet zijn verkregen;
- b. het feit dat in het verleden éénmalige (werkgelegenheid)subsidies en/of beschikkingen over reserves zijn aangewend ter gehele of gedeeltelijke dekking van deze investeringen; maar ook jaarlijks te ontvangen (rijks)bijdragen kunnen hun uitwerking hebben op latere mogelijkheden voor het realiseren van een vervangingsinvestering;
- c. in het verleden gepleegde extra of versnelde afschrijvingen (niet overeenkomstig de nuttigheidsduur) waardoor het betreffende object nog in gebruik is zonder dat de exploitatierekening wordt belast met een bedrag aan kapitaallasten.

Ter toelichting hierop het volgende.

Ad a. Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan de in het kader van de grondexploitatie verkregen wegen en riolering. Deze activa kennen geen boekwaarde en er wordt dan ook niet op afgeschreven. Zodra evenwel vervangen moet worden kan het zijn dat hiervoor geen ruimte binnen de begroting beschikbaar is.

Ad b. Vaak gaat het hierbij om sporthallen, zwembaden en welzijnsaccommodaties, welke soms met 80% à 90% werkgelegenheidssubsidies zijn gerealiseerd of ineens ten laste van een reserve zijn gebracht. Het gevolg is dan wel dat deze objecten geen of een beperkte boekwaarde kennen en dus ook geen of nauwelijks afschrijvings-(en rente)lasten met zich meebrengen. Ook hier kunnen (budgettaire) problemen ontstaan op het moment dat vervanging acuut wordt.

Ad c. Hierbij gaat het niet alleen om het bewust extra of versneld afschrijven van een object zoals dat in het verleden nogal eens voorkwam. Ook een investering welke te snel en dus niet overeenkomstig de nuttigheidsduur wordt afgeschreven, vormt een risicofactor. Zo zal bijvoorbeeld de vervanging van een brandweerauto welke niet overeenkomstig de werkelijke nuttigheidsduur maar korter is afgeschreven voor problemen zorgen als de door afschrijving vrijgekomen middelen structureel voor andere doeleinden zijn aangewend.

De hiervoor genoemde risico's spelen met name bij die activa, die gerekend moeten worden te behoren tot het basisvoorzieningsniveau zoals bijvoorbeeld sportvoorzieningen, welzijnsaccommodaties, riolering en wegen, waarvan de continuïteit veelal verzekerd moet zijn.

7.2. Hoe de risico's te beperken

De hiervoor behandelde en door ons voorgestane bruto benadering van waarden ter zake van investeringen met een economisch nut draagt ertoe bij dat de (rente en) afschrijvingslasten tot hun volle omvang bekend zijn en daarmee ook de toekomstige vrijval van kapitaallasten. Dit kan niet gesteld worden ter zake van de investeringen in de openbare ruimte met een maatschappelijk nut waarop reserves en investeringsbijdragen in mindering zijn gebracht.

In beide situaties komt echter niet automatisch budgetruimte vrij. Aanvullende maatregelen ter beperking van bedoelde risico's zijn dan ook onontbeerlijk. Aan het samenstellen en periodiek herzien van een meerjareninvesteringsprogramma zal dan ook de uiterste zorg dienen te worden besteed middels onderliggende huisvestings-, vervangings- en onderhoudsplanningen. Dit geldt met name voor die activa, die gerekend moeten worden te behoren tot het basisvoorzieningsniveau zoals wegen, riolering en gemeentelijke gebouwen en accommodaties. Maar ook voor de hulpmiddelen die daartoe bijdragen zoals materieel en het grotere gereedschap. Hierbij dienen tevens betrokken te worden de activa in eigendom bij derden die tot de basisvoorzieningen behoren te worden gerekend. Alleen op deze wijze kunnen tijdig de nodige budgettaire voorzieningen worden getroffen. Het samenstellen van genoemde programma's en plannen zal dan ook de hoogste prioriteit genieten.

8. Leasing

8.1. Algemeen

Alhoewel deze nota zich in principe richt op het activabeleid mag enige aandacht voor het alternatief, nl. leasing, niet ontbreken. Als reden hiervoor kan worden gewezen op het feit dat ondernemers én overheden zich er steeds meer van bewust worden dat het gebruik van productiemiddelen belangrijker is dan het bezit ervan. Dit komt tot uitdrukking in de afgelopen jaren sterk gegroeide leasemarkt. Geleidelijk aan heeft lease zich ontwikkeld tot een alternatief – financieel, maar ook organisatorisch – voor kopen of huren. Leasing kan worden omschreven als een overeenkomst waarbij de lessee (gebruiker) betalingen verricht aan de lessor (leasemaatschappij). Hiervoor in ruil krijgt de lessee het recht op gebruik van het object.

8.2. Aandachtspunten van leasing voor een gemeente

Voor het afwegen en de besluitvorming doen zich de volgende aandachtspunten voor:

- a. de kostenverhouding;
- b. de invloed op het (financiële) management;
- c. de invloed op het politieke management en
- d. de juridische aspecten.

Met een simpel voorbeeld kan het onder b. en c. gestelde worden verduidelijkt.

Bij aankoop van bijvoorbeeld dienstauto's moet door de raad een kredietbesluit worden genomen. Zaken als leverancier, merk, type, etc. kunnen daarbij aan de orde komen. Heeft de raad echter eenmaal budgetruimte beschikbaar gesteld voor dienstreizen dan is de verdere invulling meer een zaak van het ambtelijk management en uiteindelijk het college.

8.3. Voor- en nadelen van leasing

De belangrijkste voordelen van leasing kunnen zijn:

- a. geen liquiditeitsproblemen: er hoeft niet te worden geïnvesteerd en gefinancierd;
- b. minder administratief werk (bijvoorbeeld bij leasing van auto's);
- c. leasing is maatwerk (zo zijn bij auto's bijvoorbeeld de kilometrages van invloed op het leasebedrag);
- d. onderhoud door gespecialiseerde bedrijven;
- e. voorspelbare lasten;
- f. geen schoksgewijze belasting exploitatiebegroting bij (duurdere) vervangingen.

Als mogelijke nadelen kunnen worden genoemd:

- a. de kosten van lease kunnen hoger uitvallen dan die van kopen;
- b. meer verplichtingen dan huren;
- c. complexiteit om leasecontract rond te krijgen.

Wat betreft het genoemde kostenaspect moet nog worden gewezen op de werking van het BTW-compensatiefonds. Uit dit fonds krijgen gemeenten compensatie voor de BTW die zij betalen op de voortbrenging van producten in hun rol als overheid. Hiermee is de ongelijke situatie die bestond tussen inbesteden (zonder BTW) en uitbesteden (met BTW) komen te vervallen.

Met name operationele leasing is voor een deel te beschouwen als uitbesteden. Deze vorm van leasing zal dan ook in de komende tijd terrein winnen. Ook wij zullen ons bij noodzakelijke vervangingen van productiemiddelen, meer dan in het verleden het geval was, bezinnen op de mogelijkheden van leasing hiervan.

8.4. Wat wordt momenteel geleased?

Onze gemeente least momenteel in de vorm van operationele leasing de volgende bedrijfsmiddelen:

- a. een 5-tal dienstauto's.

9. Gevolgen voor de begroting en meerjarenraming

Bij de voorbereiding van de ombuigingsvoorstellen is begin 2010 een inschatting gemaakt van het bedrag dat in het jaar van voorziene c.q. geplande investeringen, financiële ruimte geeft in de exploitatie indien tot een wijziging van het afschrijvingsbeleid gekomen zou worden. In hoofdstuk V, paragraaf 5 van deze nota is daarvoor een wijzigingsvoorstel gedaan. Het bedrag dat, vooruitlopend op een definitieve doorrekening, daarvoor in het ombuigingsvoorstel is geraamd bedraagt gemiddeld € 75.000 per jaar.

In november 2010 zijn de begrote investeringskredieten, zoals die in de meerjarenbegroting 2011 zijn opgenomen, doorgerekend op basis van de voorgestelde beleidswijziging omtrent het toerekenen van kapitaallasten (rente en afschrijving) zoals hiervoor verwoord. De uitkomst van deze doorrekening leert dat gemiddeld ongeveer € 61.000 per jaar kan worden gerealiseerd. De lagere uitkomst wordt voor een belangrijk deel veroorzaakt door het feit dat het niveau van geplande nieuwe investeringen in de meerjarenbegroting 2011 vanaf 2013 lager is dan begin 2010 was verondersteld.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van 29 maart 2011.

de raadsgriffier,
A. Middelkamp

de voorzitter,
H. Jager

AFSCHRIJVINGSTABEL

Omschrijving actief	Onderverdeling / opmerking	Afschrijving in jaren
Immateriële vaste activa		
<i>Kosten onderzoek en ontwikkeling</i>		
Diverse kosten van onderzoek en ontwikkeling		4
Materiële vaste activa		
<i>Gronden en terreinen</i>		
Begraafplaatsen	aanleg	30
	aanpassing/uitbreiding	10
Sportterreinen (groen)	aanleg	30
	aanpassing/uitbreiding	10
	renovatie	15
Overige gronden		geen
<i>Woonruimten *)</i>		
Woningen	nieuwbouw	40
	uitbreidings-/verbouw- en herstelkosten:	
	- levensduurverlengend	min. 25
	- niet-levensduurverlengend	restant jaren
Woonwagens	nieuw	25
	bestaand	15
<i>Bedrijfsgebouwen (incl. inrichting en technische installaties)</i>		
Bedrijfsgebouwen – algemeen	nieuwbouw - permanent	40
	idem - semi-permanent	15
	aankoop bestaand gebouw - permanent	25
	idem - semi-permanent	10
	uitbreidings-/verbouw- en herstelkosten:	
	- levensduurverlengend	min. 25
	- niet-levensduurverlengend	restant jaren
	uitbreiding - tijdelijke huisvesting	15
	energiebesparende maatregelen	15
	inrichtingskosten	15
	(technische) installaties	15
Openlucht zwembaden	bouw	30
	uitbreidings-/verbouw- en herstelkosten:	
	- levensduurverlengend	min. 15
	- niet-levensduurverlengend	restant jaren
	inrichtingskosten	15
	(technische) installaties	15
<i>Grond-, weg- en waterbouwkundige werken</i>		
Wegen, straten en pleinen	aanleg	25
	reconstructie	20
	herinrichting/duurzaam veilig	20
Openbare verlichting	lantaarnpalen (incl. armaturen)	20
Parkeervoorzieningen	aanleg	20
Abri's	bouw	15
Straatmeubilair		15
Bruggen	beton	40
	hout	20

Omschrijving actief	Onderverdeling / opmerking	Afschrijving in jaren
Groenvoorziening	aanleg	20
	renovatie	10
Speeltuinen	aanleg	15
	inrichting/speeltoestellen	10
Riolering	afschrijving conform GRP	zie GRP
<i>Overige materiële vaste activa</i>		
Brandweer	Brandweerauto	15
	overige auto's	8
	uitrusting / materieel	7
Onderwijs	1e inrichting onderwijsleerpakket	8
	1e inrichting meubilair	20
Automatisering	pc's	3
	Bekabeling	10
	Overige	5
Kantoorinrichting	kantoormiddelen/machines	5
	kantoormeubilair/inrichting	10
	communicatie-/foto-/videoapparatuur	5
	Telefooninstallaties	10
	Stemmachines	10
Materieel buitendienst	vrachtauto's	10
	bestel- / personenauto's	8
	Tractoren	10
	Shovel	12
	Aanhangwagens	10
	materieel gladheidbestrijding	10
	Gereedschappen	5
Financiële vaste activa		
<i>Bijdragen aan activa in eigendom bij derden</i>	Zie afschrijvingstermijnen materiële vaste activa	

*) opgemerkt wordt dat het voornemen bestaat om het gehele areaal aan woonruimten af te stoten en over te dragen aan derden.